

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irány D.-u. 14.
Ide címzendők
az előfizetést pénzek.
Hirdetések és nyilvántér
közlemények:

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Egész évre . 8 kor.
Félévre . 4 »
Negyedévre . 2 »
Egyes szám ára: 20 fill.

SOMOGYI ÚJSÁG

Szerkesztőség:
Kaposvár, Irány D.-u. 14.
Ide küldendő a lap
szellemi részét illető minden
közlemény.
Bérmunkások küldé-
ményt nem fogadnak el.
Kéziratokat vissza
nem adunk.

MEGYEI és HELYI-ÉRDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP

A »Kaposvári Iparoskör« hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint egyszer: KEDDEN.

Felelős szerkesztő és kiadó: Poór Sándor. Főmunkatárs: Dr. Obetkó Károly.

Munka nélkül.

A tölnek megszokott fagyasztó lehetete elfelejtette megdermeszteni a vonagló természetet, mert a szent karácsonyt is locsogó sarban ünnepele-
tük, — mégis hideg borzadályt kelt minden érző kebelben a lépten-nyomon látható munkanélküliek kiáltó nyomora. Pedig még a mit az uton látunk, az csak felületesen mutatja a nyomort, mert a rongyos ruha, az éhségtől beesett szemek és ijesztően sápadt arcok nem árulják el teljesen a szomorú valót. Mert éhezni, már magában is észbontó gyötrellem, de éhezni azzal a szivszaggató tudattal, hogy vele együtt éheznek szerettei, legdrágább kincsei, családja, azok a vak sors által ártatlanul, sőt igazságtalanul újított gyöngye gyermekek, kik a végzet szeszélyéből ép úgy szület-
hettek volna hercegi palotában és biborban, mint a penészes pincze

szobában és másoktól eldobott rongyokban, — óh ezt a lelki állapotot nem lehet leírni, annak sorvasztó borzalmát csak elképzelni lehet, de csak annak, ki szívével is tud gondolkozni.

A humanizmus, az emberbaráti szeretet sok helyen megteszi kötelességét, nemes önfeláldozással iparkodván letörölni a nyomor könyeit; de sokkal nagyobb mérvben jelentkezik az különösen a zord idők beálltával, mintsem azt általánosságban tisztán az emberbaráti szeretet tényeivel nem elhárítani, de csak enyhíteni is lehetne.

A munkanélküliek száma ugyszólván napról-napra ijesztő módon szaporodik, s egyes vidékeken a nyomor nemcsak dühöng, hanem valósággal szedi áldozatait. Ezen a tarthatatlan állapoton segíteni kell, még pedig minél előbb, amíg a baj egyáltalán orvosolható. A létért való küzdelem legalábbis a napi betevő falat biztosí-

tása mellett lehet nemes, sőt kell is, hogy az legyen, de midőn ez a harczt átváltozik ádáz tusává a betevő falatért, bizony sokszor meginog akkor az erkölcsi alap. A bűnkrónikáknak nem egy borzalmas eseménye egyedül a betevő falatért való küzdelemben birja szülő okát, amidőn a nyomorban elfásult kebel önmagából kivetkezve, a következmények súlyával nem számolva, vakon rohan az erkölcsi romlás, a bukás feneketlen örvényébe.

Már pedig elsősorban az államnak kötelessége órködni afölött, hogy a nemzet testét képező polgárok közérkölségi világa az inficiáló epidémiáktól, a romlottságtól megóvassék, s a veszedelmes kór már szülő okaiban, csirájában elfojtassék.

Nem szabad azonban összetévesztenünk a munkanélkülieket a dologtalanokkal, kik különben is csak fekélyek a nemzet testén, de ezek rendszert nem nyomorognak, hanem

T Á R G Z A.

Ujrafelvétel.

(Egy bűnügy.)

III.

Az öreg kapitány, a midőn a Károly rehabilitációját magára vállalta, első sorban a kaposvári tszéknél a bűnügyi iratokat nézte át, mert a fiutól egy nevet sem tudott meg. Az iratoknál veres vonalként húzódott át az Egyedy neve. Ezt jegyezte meg magának.

Elment A-ba s ott felkereste Egyedy lakását; aztán bement hozzá. Egy vén összetöprözdött beteg embert talált.

— Hej bácsi, hát hány éves maga?

— Ötvennégy — felelt bizalmasanul a módos paraszt.

— Ej ha, úgy néz ki mintha 70 esztendősné volna. Talán beteges volt?

— Az is voltam.

— Ezelőtt 8 esztendővel még olyan volt maga, mint egy fa.

— Hát honnan tudja az ur, a katonar?

— A melyiket még meg nem rágott a fereg.

— Hát honnan tudja a katonar?

— Mintha most is látnám kendet, a mint vállára csapja fegyverét s elmegy vadászni, hol a maga, hol a más területére.

— Hüm, mormogott az öreg.
— No igen, a máséra is, például a püspöki erdőbe.

— Oda, oda — mormogott ismét az öreg.
— Hát mikor is volt utoljára bácsi egy kis őz lesre.

— Az a mi területünkön nincs, csak a püspöki erdőn és mezőn.

— Na igen, hát ott.

— Ott? ! Nagyon régen.

— Hát miért, mit árt az a püspöknek, ha egy-két őzét ellövik.

— Nem árt, nem sokat árt, de én nem voltam.

— De hát miért?

— Miért, miért?

— És sápadt az arcza, mintha valami visszaemlékezés bántaná.

— De végre is, mi köze ahhoz a katonar?

— Hát majd azt is megmondom.

Észrevette, hogy az öregnek a lelkiismeretét, azt, a mit nem létezőnek tartott, mikor erős volt, azt bántja valami.

Mint előkelő parasztnak, kötelességből is el kellett mennie a templomba, pedig ott nem merle azt mondani: uram, bocsásd meg a mi bűneinket.

Hanem nem imádkozott.

Megöregedett, a mikor még teljes férfi erőben kellett volna lennie.

Féllába a sirban volt, pedig beteg semvolt, Hanem ha látta azt a két öreget, a

a nyugalomba vonult kántort és nejét, bürgön áhitatosan imádkozni a nagy Istenhez, akkor úgy elfogta valami, hogy lélegzeni is alig tudott.

Hányszor lépett a két öreg felé, hogy megmondja nekik, ne sirjatok, fiatok nem csak testben ép, de lelkében is ártatlan, mert nem ő volt a bűnös, hanem én, meg...

De aztán abba hagyta. Hisz az a másikk neki is megígérte, hogy ő is meghal ha kimond valamit.

Az a gyilkos. És annak semmi baja, egy egészen ártatlan pedig börtönben ült az ő bűne miatt, ő pedig sorvad a lelkiismeret furdalásaitól.

Mind ezek eszébe jáltak az öreg Egyedynek, a midőn szóltanul ült a kapitánynyal szemben.

Nem nagy lélekbuvár volt a kapitány ur, s nem is számított, hogy milyen hatása lesz a kérdésnek, hanem számítás nélkül csak katonásan kirukkolt a kérdéssel.

— Hát csak mondja meg lelkére bácsi, igaz, hogy maga nem tudja, hogy 8 év előtt, a mikor úgy látom maga is utoljára volt a püspöki erdőben, ki lötte meg a ferdész?

E kérdésre, a mi gondolatmenetével annyira talált, még sápadtabb lett az öreg Egyedy; torkán akadt a hang, s meredten bámult a kapitány arczába. Majd egy nehéz sóhajtas szállt el kebléből és alig halhatóan szólt.

azokról és azok érdekében óhajtunk szólni, kik fáradságos munkára készek a kenyérért, maguk és családjuk tisztességes eltartásáért, s a beállott közgazdasági válságos helyzetben a leg-összintébb akarat mellett sem képesek munkához jutni.

A nagy gyárak és egyéb iparvállalatok rendszerint épen a zord idők beálltával százával és ezrével bocsájtják el a szegény munkásokat, kikről, mi helyt kivesszük kezökből a kenyérkereset, a munka szerszámait, — csak az gondoskodik, aki táplálja az ég madarait s ruházza a mezők lilomait. A technikai tudomány haladásával folyton tökéletesbülnek a munkát végző gépezetek, a mi egy jelentősü azzal, hogy ahhoz a bizonyos munka elvégzéséhez kevesebb ember szükséges, aminek ismét kikerülhetlen folyamánya, hogy szaporodik a munkanélküliek száma.

Ha most már egybevetjük azt, hogy a statisztikák adatai szerint óriási arányban szaporodnak az emberi erőlt feleslegessé tevő, vagy legalább is részben nélkülözhetővé tevő gépek, de ugyancsak a statistika azt is igazolja, hogy maga az emberiség is hatalmas arányokban szaporodik, — akkor tisztában leszünk azzal, hogy a létért való küzdelmet többé nem ember, ember ellen vivja, hanem a gép és ember küzd egymás ellen.

Hogy az elkeseredett harcban melyik lesz győztes, azt sajnos, már is lehet sejtetni. Az ember, a szegény munkásnép fog összeroskadni, de jaj annak az államnak, mely a dolgot idáig engedi jutni. A bajnak idejekorán kell elejét venni, s az államnak még az adott viszonyok között is módok és eszközök állanak rendelkezésére ezt megtenni.

A munkanélküliség megszüntetése-

nek legbiztosabb eszköze azonban a munka idő leszállításának kormányzati uton való keresztül vitele. A munkások régi óhaja, a 8 órás munkaidő behozatala teljesen megfogja szüntelni azt a borzasztó állapotot, hogy munkára termelt, ép, erős kezek dolog nélkül legyenek kénytelenek vesztegetni, mert például ott, hol a napnak mind a 24 óráját munkafolytonosságban töltik, mint a malmoknál, s hol most az emberi munkaerő 12 óránként váltakozik, a 8 órás munkaidő mellett nem kétszer, hanem háromszor kellene felfrissíteni a munkaerőt, — aminek egyenes következése volna az, hogy a hol most 200 ember dolgozik, ott 300 ember találna kenyeret.

Addig tehát, míg valamelyes ilyen irányban nem történik gondoskodás a bajorvoslására, a munkanélküliek borzasztó állapota nem fog megszűnni, s hogy ez hová fog vezetni, azt videant consule.

H I R E K.

— **Előfizetési felhívás.** Tisztelettel felkérjük lapunk t. olvasó közönségét, hogy a kiknek előfizetésük e hó végével lejárt, azt megújítani szívesek legyenek ne hogy a lap küldésében akadályok merüljenek fel. Az előfizetési feltételek lapunk homlokán olvashatók.

Kitűnő tisztelettel:

a „SOMOGYI UJSÁG”
kiadóhivatala.

— A m. á. v. pécsi altiszti olvasókör alapszabályait a m. kir. belügyminister jóváhagyta, mint nekünk Pécsről írják; a f. hó 14-én tartott évi rendes közgyűlésen az olvasókör elnöke egyhangulag Brisis Géza m. á. v. pályafelügyázót választották meg.

— **A hol a vevők jubilálnak.** Mult évben ünnepelte meg Mauthner Ödön, csász. és kir. udvari szállító magkereskedése Budapest fennállásának 25-ik évfordulóját. Az idén megjelent magánjegyzékében, mely a gazdközönségnek egyszersmind szakavatott utmutatóul is szolgál, — látható, hogy vevőinek nagy része mint a naponta százezreként beérkező elismerő és dicsőítő levelek igazolják, jubilálnak. Nagy dolog ez most, mikor amerikai here és más alárendelt minőségű magokkal árasztják el a magyar gazdákat. Különben is általánosan ismert, hogy Mauthner Ödön az egyedüli cég, melyhez föltétlenül bizalommal fordulhat minden gazda és minden kertészkedő. Évtizedek óta majdnem az összes osztrák és magyar uradalmak, élén a népszerű József főherczeg: Ó fenségével, 20—25 év óta állandóan Mauthnernél fedezik mag szükségletüket. De nem csak a nagy uradalmak és mintagazdaságok, hanem hazánk nagy és kisgazdái, kertészkedőinek zöme is Mauthner világhírű üzletének állandó vevője.

— **Meghívó.** A kaposvári m. kir. állami főgimn. ifjusága 1900. február [24-én a »korona« szálló nag termében táncszal egybekötött hangversenyt rendez, melyre Uraságotat (és családját) tisztelettel meghívja a rendezőség. Belépő-jegy: Ülő helyre 3 korona, álló helyre 2 korona. A tiszta jövedelmet segítő egyesületünk s »Virág« önképző körünk javára fordítjuk. Felülfizetéseket köszönettel fogadunk és hirlapi uton nyugtatunk. Jegyek előre válthatók Hagelmann Károly ur könyvkereskedésében vagy este a pénztárnál. Kezdeté fél 8 órakor. Műsor a következő: 1. Mascagni: »Intermezzo.« (A »Parasztbecsület«-ből.) Előadja az ifjusági zenekar. 2. Zsaskovszky: »Nem törődve.« Előadja az ifjusági vegyes énekar. 3. Rudnyánszky: »A gyáva.« Szavalja Beck Ignác VIII. oszt. tan. 4. Magyar népdalok. Zongorán előadja Györkös Rezső VIII. oszt. tan. 5. Beethoven: Isten dicsősége. Előadja az ifjusági vegyes énekar. 6. Gabányi: »Volapük.« Szavalja Hegyi Árpád VIII. oszt. tan. 7. Zsadányi Á.: »Boka kesergője.« Hegedűn zongorakísérettel előadja Faragó Lajos főgimn. tanár ur. 8. Dankó Pista: »Kurucnóta.« Előadja az ifjusági férfikar. 9. Induló. Előadja az ifjusági zenekar.

— A »Vörös Kereszt Egylet« lengyel-

— De tudom katona ur.
— Ki, ki?
— Besnyői Ferencz.
— Él még?
— Igen. Az imént láttam fegyverrel kimenni. Az hiszem megint a püspökibe ment. En nem voltam azóta arrafelé sem. Fegyver sem volt a kezembe. Haj katona ur, most már mégis mintha könnyebben érezném magam. Megyek egyenesen a kántor urékhoz s megmondom, hogy ne sirassák már a fiukat.

— De ki kell ám ezt előbb adni az egészet írásban is.

— Hogyne. Most már mindent. Hiszen mióta kimondtam ezt az igazat, mintha megfiatalodtam volna. Ott megy a bíró egy előjáróval, kiáltás-be katona uram.

Es ismételte az egészet, a mit mi már elmondunk, azzal, hogy Besnyői már előbb akart löni a főerdészre, kire nagyon haragudott, hanem a mikor a fiatal Károly lövése eldördült volt feje, szemben a főerdész, s akkor lőtt úgy, hogy a két lövés oly gyorsan történt egymás után, hogy észre sem lehetett venni, mintha a második más irányból jött volna.

— Hát most eredj öreg a kántorékhoz, én meg megyek az erdőbe es Ferkét fogom el.

— Hátha megölvi.

— Ne félj. Emberekre én tudok csak vadászni.

Az öreg Egyedy elindult, hogy megy a Kántorékhoz.

— Megálljon öreg — szólott hozzá a kapitány — még csak azt mondja meg nekem, találhatnék-e olyan embert, a ki nem merült még annyira bele az orvadás-szába, hogy fel lehetne tenni, miszerint segíteni fog a gazember kézrekerítésénél. Ő semmi veszélynek nem lesz kitéve. Ha nincs olyan, az sem baj, magam is elvégezhetem.

Az öreg sokáig gondolkozott. Majd hirtelen szólt.

— Hogy belássa katona ur, hogy igazi a bűnbánatom, olyan térsat küldök, a kiről jól állhatok, s a ki tudja is az én szívem nagy bánatát.

Kiment az udvarra s ott egy nevet kiáltott. Nem sokára egy derék szál legény-nyel jött be, a ki okkal megnézve, hasonlított az öreg Egyedyhez.

— Itt van a fiam Imre. Ez tud mindent, azt is, hogy mit akar katona ur. Azt mondja nagyon szívesen segít.

— Hát eljössz szép öcsém, kérd tőle a kapitány.

— El kapitány uram, és még azt sem kötöm ki, hogy veszélyben ne legyek.

— Bizd rám öcsém! De aztán ismered-e az erdőhöz vezető utat, meg az erdőt.

— Mi tagadás kapitány uram, biz én is ellövök onnan egyetmást. Ha megcsipné-

nek szenvednék érte, de olyat azért soha nem tennék, mint...

— Mint Besnyői, ugye öcsém? Na jól van megünk.

Lemenőben van a nap. Végig hintette bucsuzóban fényével a szép egyenes földet a hol már kereszttekben volt az Isten áldása. Imre egyes árkoknál, és megye bokornál úgy vezette a kapitányt, hogy az erdőből a közeledőket meg nem láthattak.

Hirtelen megállt Imre.

— Nézze kapitány ur, itt történt.

— A lövés?

— Itt volt a főerdész, amott annál a bokornál a Károly urfi. Mintha magam is látnám az egészet. Amonnan az egyedül álló vastag fenyő mellől lőtt Besnyői. Nézze kapitány ur, ma is itt ment át Besnyői.

— Hogy tudod.

Hát azt mondhatnám, hogy erről a nyomról látom, a mely a reggeli kis eső után határozottan meglátszik. Az erdő-öze nyomát ismerem. Es paraszti ember lába nyoma, vastag, szeges talpu csizma nyoma, a milyen Besnyőinek is van. De hát én tudom, többször láttam, hogy erre szokott járni, ezen a helyen meg is áll rendszeren. Most is megállott, a mi meglátszik az egymásmellé került csizmanyomokról. Ő most ezen a kis erdőn keresztül ment a másik oldalra, a hol az erdő nem a polgárok, hanem a püspök szántójával határos.

tóti fiókja f. hó 3-án saját pénztára javára — hangversenyyel egybekötött tánczvizalmat rendezett. A mulatság — a mely iránt úgy helyben, mint vidéken nagy volt az érdeklődés — várokozáson felül sikerült. Nagy és fényes közönség gyűlt össze, hogy gyönyörködjek a szereplők remek játékában, a kiknek midegyike rászolgált a tapsviharra, a mely minden szám után — szünni nem akarólag — felzúgott.

A program első pontja Leéb Erzsike kisasszony, szfhehérvári tanítónő zongorajátéka volt. A rendezőség valóban érdemeket szerzett, a mikor a kisasszonyt fellépésre megnyerte s az estély sikerét — már ezzel is biztosította. Egy kész művészt hallottunk, a kinek bámulatos fugái, merész trillái, mely tónusa méltán elragadták a közönséget, úgy, hogy a tapsvihár csak akkor kezdett szünni, a mikor dr. Berzsenyi Gerő lépett a podiumra s az ő elismert művészi előadó képességével elszavalta a »Szeretem a nőket« című monologot. A közönség, a — ki már amúgy is hozzá van szokva, hogy tőle csak szépet halljon — egyik kacagásból a másikba esett s tüntető ovációval hálálta meg azt a néhány derült percet, a melyet pompás szavalatával nyújtott.

Mély csendben lépett podiumra Pete Lajos, a kaposváriak büszkesége s nekünk irigységünk. Mintha egy ünnepélyes pillanat előtt álltunk volna, oly áhítattal vártuk csodálatos játékát, a melyben egyesülve van a technika minden művészete s a czigány temperamentum. Magyar nótái, csárdásai — a melyek nevét ma már országos hírűvé tették — valóságos extazisba huzzák a közönséget, úgy, hogy meg kellett ismételnie játékát s a tomboló lelkesedésnek alig szakadt vége. A hangulatot csak fokozták Scheurer Károly kupléi, a melyeket Pete Lajos zongorakiséréte mellett adott elő. Kellemes hangja, pompás előadása s a kuplék szövege — a melyeket a helyi viszonyokra való figyelemmel — szellemesen állított össze, meg-meg nevettek a közönséget s a kacagás még akkor is tartott, a mikor ismét Leéb Erzsike kisasszony lépett fel s most már ismert művésztelével adta elő Gaál »Magyar Rapszódiját«, a melynek nehéz futamait szédítő variációit ritka könnyedséggel játszotta s a közönség nem is maradt adós tapsaival. — A program legérdekesebb száma Huber Gyula hegedűjátéka volt Pető Lajos

zongorakiséréte mellett. A magyar zenének két olyan művészt s a dalköltésnek két oly koronás királyát hallottuk együtt, a kiknek szomorú nótái megrikatják a szívet s csárdásai tánczra ingerlik még az öregeket is. Minha a soupercsárdást muzsikálták volna: a közönség nem akart megelégedni játékaikkal, meg-meg ujjazta s tán tánczra is perdült volna, ha meg nem jelennek mint a műsor legutolsó száma — kínai muzsikások, Csing-king Hai karmester vezetésével. Maga a felvonulás — eredeti kínai jelmezekben s megfelelő hangszerekkel — komikus látványt nyújtott s a kacagás tetőpontját érte el, a mikor dobpergés s a zenekar mély hajlongása között megjelent maga a karmester, a ki a közönséget csendre intvén, jelt adott a darab megkezdésére. A hatás frenetikus volt, úgy, hogy ráadásul meg egy indulót kellett a kínai zenészeknek elfújniok.

S evvel egyszersmind befejezést is nyert a hangverseny s rövid szünet után kezdetét vette a táncz, a mely kivilágoskivirradtig tartott. A derült hangulat mindvégig megmaradt s öregek, ifjak egyforma tüzzel járták a csárdást s már világos nappal volt, a mikor a közönség egy szebb emlékekkel gazdagabban szétoszlott.

— **Orvtámadás.** A katonai öre. F. hó 13-án a Cser erdőben lévő puszkapor rak-tár öre gyanus alakot vett észre. Minthogy kétszeri felhívás daczára sem állt meg az illető, az őrt álló katona ráá lőtt, de nem találta. Erre az ismeretlen vissza lőtt a katonára és a golyó a katona mellett a falba furódott. A lövések zajára az őrség is kirohant és a merénylőt üzőbe vették, de nem sikerült elfogniok. Eleinte bosszu művének tartották a merényletet, ez az eset azonban ki van zárva, mert az illető katona az 52-ik ezredből való, ki csak nemrég jött városunkba s ismerősei is alig vannak. A rendőrség megindította a vizsgálatot.

— **A kaposvári izr. krajczáregylet** f. hó 17-én tartotta jótékonycélu koszorúskáját. A tánczestély igen jól sikerült, a jótékonycélnak körülbelül 200 korona maradt. A négyeseket vagy 40—50 pár tánczolta.

— **A pénzügyminister** elrendelte, hogy a régi I krajczárosokat és félkrajczárosokat az államhivatalok f. évi június 30-áig teljes értékben fogadják el. 1900. év végéig pedig ezen pénzeket az államhivatalok is csak névértékük feléig váltják be, azontul pedig

teljesen értéktelenné válnak. E rendeletre nagy szükség volt, mert olyan rövid idő volt kitűzve a krajczárosok bevonására, hogy azok jó része a forgalomban maradt és noha a közpénztárak azokat nem fogadták el, a közönség körében még nagy számban forogtak.

— **Baleset** a vasuton. f. hó 5-én a böhöneyi vasuti állomáson Németh Mihály böhöneyi lakos több társával kocsi-ba faczölöpök behordásával foglalkozott; munka közben Németh megcsuszott és a fatömeg viszásvén, őt maga alá temette, balkarját teljesen összezúzta, belső szervezete is erős sérüléseket szenvedett, minek folytán f. hó 8-án meghalt. A hulla boncolás f. hó 10-én történt a hivatalos közegek jelenlétében.

— **Budapestre** szóló levelek gyors kézbesíthetése érdekében a pécsi posta- és távirat igazgatóság kéri a közönséget, hogy a címzett lakásánál nemcsak az utcát és házszámot hanem a közigazgatási kerület számát, valamint lehetőleg az emelet és ajtó számát is jegezzék fel. Különösen az egyes kerülethez tartozó külvárosokba szóló levelek címzendők pontosan, mert itt a kézbesítést nem a főposta, hanem az egyes kerületi pósthivatalok eszközlik és a helyes címzés által a posta közegek munkája nagy mérvben könnyítve lesz.

— **A kaposvári iparoskör** folyó hó 4-én tartotta meg évi rendes közgyűlését. Az igazgatóság jelentése egész világosan dokumentálta ezen alig egy éves társaskör életképességét. A tagok száma körülbelül százra tehető. Az egyletnek, 1899. évi bevétele volt 1819. forint 78 kr. kiadása ezzel szemben 1715 frt 70 kr., így daczára a sok beszerzésekbe fektetett összegnek az iparoskörnek 1900. évi január 1-én volt pénztári maradványa 104 frt 08 kr. vagyis 208 kor, 16 fillér. A számadások megvizsgálása és az igazgatóságnak megadott felmentvény után, megejtetvén a tisztújítás újból megválasztattak. Elnöknek Lencz Sándor, alelnökök: Hudecz József; — ügyésznek Poór Sándor ügyvéd; — háznagynak Papp Mihály; — pénztárosnak: Leposits Victor; — könyvtárosnak: Sulcze Ottó, Szeiler Alajos, valamint 12 választmányi tag, kevés kivétellel a régiék.

— **Az 5 kros** postabélyegek vége. A kinek még régi 5 kros postabélyeg jegyei vannak, iparkodjék azokon mielőbb tulajdoni, mert már márczius hó után többé nem

ő tudja, hogy őt az erdőörök meg nem merik támadni.

— Na majd megmondom én. És olyan embertől nem félek. Te csak eredj hozzá öcsém, s beszélj vele.

— Én hátulról megyek s lefogom, megkötözöm, s te pedig szaladj el.

— Miért?

— Mert nem akarom, hogy téged, vagy közületek valakit, vagy ő, vagy a hozzátartozók bántalmazzanak. Odáig nem látott senki, azután sem fog bennünket együtt látni senki.

— De én nem bánom kapitány ur.

— Ha nem engedelmeskedel eredj vissza. Másként egyedül megyek.

— De megbir-e vele? erős ember.

— Ne félj. Megteszed, elszaladsz?

— Ha muszáj.

— Hát bizony muszáj. Tehát eredj előre.

Az erdő e helyen bokros volt, legal-
kalmasabb az orvvadászoknak, de alkalmas
olyan ember vadásznak is, mint most a
kapitány volt.

Imre elindult az erdőbe, lehetőleg a
bokrokat keresve. Fegyvere nála volt, a
melyet megtöltött. A kapitány akként ha-
ladt 20—25 lépésről utánna, hogy sokszor
földre feküdvé csuszott előre.

Már jó darabon voltak az erdőben,
a mikor egy lövés dördült el.

Akkor látta a kapitány, hogy Imre
hátratekint, s gyorsan megy.

A kapitány kitalálta, hogy Besnyői
előttük van, s ő a vadász. Gondolta, hogy
Besnyői most vaddal lesz elfoglalva, s bá-
ran ment Imre után. Nem sokára észrevelte
hogy egy kis tisztás lesz előtte. miért ismét
a bokrokhoz húzódott.

Pár pillanat múlva előtte voltak az
orvvadász és Imre.

Egy hatalmas őzbak feküdt az öreg
orvvadász lábai előtt; maga mintha a saját
területén volna egész nyugodtan ült le a
földre, s beszélt Imrének, hogy milyen jó
lövést tett.

— Hanem jó kis puska ám öcsém —
szólt Imréhez, felemelte fegyverét.

A kapitány oda pillantott s majdnem
felkiáltott örömeiben.

A vadorzó fegyvere egy elültöltő egy-
csövű volt. Hogy pedig a lövés után még
nem lett megtöltve abból látta, hogy éppen
akkor vett a vadorzó elő egy szarut, a
melyből port töltött tenyerébe, s beleeresz-
tette a csöbe.

A kapitány megméregette szemével
jól az öreg vadorzót. Ugy találta, hogy
könnyedén fog vele bírni.

— Aha, hát itt orvvadászok vannak?
Ki lőtte ezt az őzel?

A vadorzó meglepődött a meg kapitány
látára, de arcán félelem nem látszott.

Imre a mikor a kapitány előlépett
futásnak ered.

— Futhatsz — szólt a kapitány —
majd megmondja az öreg ki vagy?

— Hát ha nem mondom?

— Hogy, hogy?

— Egy kicsit megszorongatlak.

A kapitány nyugodtan állott mintegy
4 lépésre a vadorzó előtt.

A vadorzó hirtelen felugrott s fegy-
verét a kapitányra emelte.

— Nem nyomorgatsz kutya, mert
meghalsz.

A kapitány elkacagta magát.

— Bolond öreg, engem nem fog a
golyó.

— Nem, na meglátod, hogy meghalsz
— és szemével is rémiteni akarta a kapi-
tányt.

— Na öreg — szólt egészen közel
lépve — tedd le azt a flintát, mondom,
hogy engem nem fog a golyó, mint a fő-
erdész.

A vadorzó majdnem leejtette a fegy-
vert.

— Miféle főerdész?

— A kit ezelőtt 9 évvel amott meg-
lőttél. S abba az irányba mutatott ujjával
a hol az eset történt.

— Hát azt honnan tudod — hörgé a
paraszt — ezért csakugyan meghalsz,

lehet használni; még ellenben a régi zárt-levelező lapok, mind addig érvényben maradtak, míg a meglevő készlet teljesen elhasználva nem lesz.

— 605,970 koronát fizetett a triesti általános biztosító-társaság (Assicurazioni Generali) a Sopron-lváni kastély legett lakberendezési tárgyaiért. Ily óriási összeget hazánkban egy lakásban lévő butorokért még nem fizettek. Az a körülmény, hogy még egy vázzerű kastélyban is lehetséges egy ilyen óriási tüzeset, legjobban bizonyítja azt, hogy mily fontos mindenkire, hogy lakás berendezését tűzkár ellen biztosítsa, különösen akkor, midőn a Generálnál az ily biztosítástért fizetendő díj oly szerfelett olcsó. Minden bővebb felvilágosítással szívesen szolgál a triesti általános biztosító társaság iiteni főügynöksége: Kemény B. és fiaimál.

— Minden hölgynek nélkülözhetetlen a dr. Graf és Társa által készített Byrolin melyet a leghíresebb orvosok mint bőrápoló és széplőszert ajánlanak. A Byrolin az összes krémeket felülmulja, az arc minden tisztálanságát eltávolítja és annak biztosan fehér, üde, fiatal színt ad. A Byrolin szappan pedig a legjobb és legkedveltebb toalette- és gyermekszappan. Kapható minden gyógyszerárban és drogériában, Vezérképviselő Kovács Miksa Budapest, VII. Nyár-utca 18. Prospektust és elismeréseket ingyen és bérmentve.

— Pártoljuk a hazai ipart. A maga nemében pártatlan az az eredmény, melyet a Fiumei cacao és csokoládégyár rövid idő alatt elért. Nem is csoda, hiszen az összes külföldi gyártmányoknál jobb és kellemes íze, tisztasága miatt általános kedveltségnek örvend a fiumei csokoládé és a fiumei cacao. A háziasszonyok, kik mindenfajta csokolápét és cacao-t próbáltak már, mind azt mondják: mégis csak legjobb a Fiumei csokoládé és cacao.

3529. sz.

B. 898.

Ő felsége a király nevében!

A kaposvári kir. törvényszék, mint büntető bíróság 1898. augusztus hó 10 napján rágalalmazás vétségével vádolt

S a fegyver boldog végét fordítva a kapitány fejéhez csapott.

Hanem az egy gyors mozdulattal félre s a vadász felé ugrott s jobb lábával gyomrához rugott.

A vadász végig terült a földön, alig bírva lélegzethez jutni.

— Na lásd öreg, mondtam, hogy ne bolondozz. Most szépen összekötöm a kezedet, az őzet a hátadra kötöm, s bekísérllek a faluba. Ha pedig nem mégy ütlek. Punktum.

Ugy — történt. Átadta a bíróságnak. Láncaiban is dühöngött a kapitány és Benedek Károlyra a vén vadász. De belsmerte, hogy ő lőtte meg az erdészt.

— Hiszen láthaták volna maguk is — szölt a vén betyár — hisz az a kölyök csak a hátát lőhette volna meg az erdésznek is, mint a lónak. Pedig a lövés a szívéhez volt ám csérlözva.

Az a i erdők titkaiból ez az egy kiderült, de sok titok van még ott, a mi talán fel sem lesz fedezve, mert az Isten bot nélkül is megbünteti a bűnöst. Mig azt nem mondja, itt van megint egy, a kit ti is büntessetek meg földiek!

Pataky István.

Kudrovác János elleni bűnügyben a nyilvánosan megtartott végtárgyalás alapján Kulín Sándor kir. ügyész mint közbíró meghallgatása után következőleg

ítelt:

A kir. törvényszék szabadlábon levő Kudrovác János (szuloki szül. és lakos, 42 éves, rom. kath. nős, ir — olvas bűntetlen, vagyonos, bábos) vádlottat a btkv. 260 §-ába ütköző rágalalmazás vétségében bűnösnek mondja ki s ezért a hivatkozott § alapján a fogvatartás vételtől számított 14 (tizen-nég) napi fogházra ítéli.

Kötelezi, hogy Nagy Ferencz sértettnek 50 frt 40 kr. utánjárási és 20 frt képviseltetési díjat ezen ítélet jogerőre emelkedése után 15 nap alatt s különbeni végrehajtás terhe mellett megfizessen.

Elrendeli, hogy ezen ítélet jogerőre emelkedése után indokaival együtt, vádlott költségén a Kaposvárott megjelenő »Somogyi Ujság« című heti lapban egyszer közzétételük s e végből az ítélet hiteles kiadmányát jogerő után dr. Kriszt Béla panaszos ügyvédjének kiadni rendeli.

Kötelezi vádlottat, hogy 10 forintban már felmerült s még felmerülhető eljárás, egy a felmerülő rabtartási költségeket a m. kir. állam kincstárnak az e tekintetben fennálló törvények és szabályrendeletek értelmében megtérítse.

Dr. Kriszt Béla magánvádoló ügyvédjének díját saját felével szemben 20 forintban állapítja meg.

Ezen ítéletet jogerő után hiteles kiadmányban dr. Kriszt Béla szigetvári ügyvéddel és a kaposvári kir. ügyész-séggel közölni rendeli.

Indokok:

Kudrovác János vádlott a kiderített tényállással egyezően beismerte, hogy Szulokon 1897. évi június hó második felében a községi előjáróság előtt azon feljelentést tette, hogy Nagy Ferencz bábkeszítő vagy ennek inasa Radják József az általa szállítás végett az udvarra kitett viaszba valamely robbanó anyagot tett és ez által a viaszt veszélyessé tette, megrongálta és ezen panaszát vádlott az előnyomozat során is fenntartotta és Nagy Ferenczre ingó vagyon szándékos megrongálása miatt megbüntetni kérte.

Mint hogy a bejelentett előnyomozat során Nagy Ferencz és társa ellen terhelő adatok fel nem merültek és irányukban a bűnvádi eljárás megszüntetve lett, mint hogy vádlott azon állításán kívül, hogy Nagy Ferencz neki ellensége, nevezett ellen egyéb terhelő adatot felhozni nem tudott, mint hogy végre a tudva hamis vádaskodás nem bizonyítható, ezeknél fogva Kudrovác János vádlottat a btk. 260 §-a alá eső rágalalmazás vétségében kellett vétkesnek kimondani, bűntetlen előéletére való figyelemmel büntetni, a kártérítésre sértett képviseltetési, és bűnügyi költségek viselésére kötelezni.

Jelen ítélet hírlapi közzétételének elrendelése a btk. 277 §-án alapul.

Kaposvár, 1898. augusztus 10.

A kir. tszék bünt. osztálya.

DORNER,

elnök.

B. KISS,

jegyző.

3529. sz.

B. 98.

Végzés.

Áz 1898. augusztus 10-én 3529. sz. a. hozott I. bir. ítélet ellen vádlott és terhére a kir. ügyész felebbezéssel élve a fellebbezési indokok bevértése végett az ügy 8 napig nyilvántartandó

Kaposvár, 1898. augusztus 10.

A kir. tszék büntető osztálya.

B. KISS,

jegyző.

3286. szám

B. 1898.

Ő Felsége a király nevében!

A pécsi kir. ítélő tábla rágalalmazás vétsége miatt vádolt Kudrovác János elleni bűnügyet, melyben a kaposvári kir. törvényszék 1898 augusztus 10-én 3529/98. sz. a. ítéletet hozott, vádlottnak és terhére a kir. ügyésznek a felebbezése folytán 1898. december 5-én tartott nyilvános ülésében vizsgálat alá vevén, következően ítelt: A kir. ítélő tábla az enyhítő körülmények nagyobb méltatásával Kudrovác János fogházbüntetését öt (öt) napra leszállítja, e változtatással egybeként az első bíróság ítéletét indokai alapján helyben hagyja. — Pécsen, 1898. december 5-én Blaskovics István sk. elnök Angyal Pál sk. előadó.

685. szám.

B. 99.

Végzés.

Az 1898. december 5 napján 3286/98. B. sz. a. hozott II. bírósági ítélet ellen vádlott és terhére a közbíró is szóval bejelentett felebbezéssel élve: az ügy a felebbezési indokok beadhatása végett 8 nap nyilvántartandó és csak azután fognak az iratok felterjesztetni.

Kaposvár, 1898. január 25-én.

A kir. törvényszék bünt. oszt.

B. KISS,

jegyző.

3657. sz.

B. 899.

Ő Felsége a király nevében!

A magyar kir. Curia Rágalalmazásvétségével vádolt Kudrovác János ellen a

kaposvári kir. tszék előtt folyamatba tett, s ugyanott 1898. évi augusztus hó 10-én 3529 sz. alatt a pécsi kir. ítélő tábla által pedig vádlottnak és a kir. ügyésznek felelőztetésére 1898. december 5-én 3286. sz. a. elintéztet bűnügyet vádlottnak és a kir. ügyésznek további felelőztetése folytán 1899. december 3-án tartott nyilvános ülésében vizsgálat alá vevén következő ítéletet hozott. A kir. ítélő tábla ítélete az abban felhozott és felhívott indokok alapján helyben hagyatik. Budapest 1899. évi december 13-án Csorda Bódog s. k. Tornai Imre s. k. eladó. (P. H.)

507. sz.
B 1900.

Végzés.

Az 1899. évi december hó 13-án 3657/99. B. sz. a. kelt III-ad birói ítéletet vádlott és a kir. ügyész tudomásul vette, ennél fogva a jogerős I-III birósági ítélet hatálya alá kerül. Kriszt Béla ügyvéddel Szigetvározt, és vádlott vagyoni bizonyvány és a költ-

ség jegyzék kapcsán végrehajtás végett a kir. ügyészszéggel közölni rendeltetik.

Kaposvározt, 1900. január 22.

A kir. tszék. bünt. oszt.

DORNER,
elnök.

B. KISS,
jegyző.

3142. sz.
j.k. 1899.

Arverési hirdetményi kivonat.

A marczali kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a k. r. kincstár végrehajtónak, — Török Mihályné szül. Tóka Teréz tapsonyi lakos végrehajtást szenvedő ellen 18 frt 06 kr. tőkekövetelés és jár iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Enek következtében a kaposvári kir. törvényszék illetve a marczali kir. jbiróság területén fekvő a tapsonyi 832. sz. tjkvben A + 1695 hrsz. alatt

felvett ingatlanból Török Mihályné szül. Tóka Teréz 3/8. jutaléka 344 frt kikiáltási árban 1900. évi márczius hó 20-ik napjának d. e. 10 órájkor Tapsony község házában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át vagyis 34 frt 40 krt készpénzben vagy az 1818. november 1-én 3333 sz. a. kelt ig. minister rendelet 8. §-ában jelelt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez tetenni, vagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Marczali 1899. évi november hó 11-én.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

REMSEY,
kir. albiró.

Kiadó lakások.

Kaposvározt a **Baross-utca** egyik ujonnan épült sarokházában

több kétszobás lakás és egy üzlethelyiség a hozzá szükséges mellékhelyiségekkel **azonnal** kiadó.

Bővebb felvilágosítás nyerhető a házmes-ternél és a kaposvári vasuti állomásfőnöki segédiródban.

2—3

Ügynökök:

minden helyen és bármely foglalkozásuk, kik nagy ismeretsséggel bírnak, kitűnő mellékkeresetet szerezhetnek. Ajánlatok intézendők. Franz Domke, Leipzig Lindenau.

3—3

NEM HULL A HAJ, NINCS TÖBBÉ KOPASZ EMBER

Szenzációt kelt a gyógyfűkivonatam, melyet évek hosszú során át tanulmányoztam, hogy mikép lehessen megátolni a megkopaszodást.

EXIKÁTOR

1 üveg ára 2 korona 40 fillér.

Kapható gyógyszerárakban és mindennemű illat- és pipereczik-kereskedésben.

Főraktár: **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerár, Király-utca 12. sz.

Erdélyi főraktár és vezérképviselőség: **GÓTH GYULA**, illat- és pipereczikk nagykereskedőnél, Gyulafehérvár-Főter.

Vidéki megrendeléseket utánvétellel azonnal eszközöl:

Egyedüli készítő és széjelküldési raktára:

DOBÉ NÁNDOR

uri, női és színházi fodrász
Budapest, Nefelejts-utca 27. sz.

Elemi biztosító részvény-társaság

Teljesen befizetett részvénytőke négy millió korona.

I. cz.

Kaposvár, 1900. február hó

Ezennel van szerencsém a t. közönség b. tudomására hozni, hogy az Elemi biztosító részvény-társaság kaposvári főügynökségét átvettem s ez intézet számára tűzbiztosítási ajánlatokat épületekre, ingóságokra, áruraktár, termék és takarmánykészletekre stb. valamint gyár és átalány biztosításokra vonatkozólag elintézés céljából elfogadok.

Midőn egyszersmind b. tudomására hozom, hogy az általom képviselt intézet más biztosító vállalattal szemben kötelezettségben nem áll, kérem, hogy b. bizalmával megtisztelni szíveskedjék, amit az a legelőnyösebb feltételekkel és legmértányosabb eljárással mindenkor kifogok érdemelni.

Az osztrák

Elemi biztosító részvény-társaság

kaposvári főügynöksége

Korona-utca 5. sz.

BETNÁR NÁNDOR.

3—3

20% engedményt kap mindenki.

GUMMI

és halhólyag, az egyedüli legbiztosabb, legmegbízhatóbb, és teljesen ártalmatlan, gyorsan és könnyen alkalmazható **óvszer** férfiak és nők részére. Ára tuczonként **eredeti párisi** minőségben frt 1.—, 2.—, 3.—, 4.—, 5.—, 6.—, 7.—, és frt 8.—.

Bouts americ. tuczatja frt 3.—, 4.— és frt 5.—.

Női óvszerek: Hasse tanár-féle frt 2.—, **Mensinga** tanár-féle frt 2.50, dr. **Earlet-féle** frt 3 — darabonként. Ezen női óvszerek százszor is használhatók.

Hölgy szivacsok, valódi párisi, tuczonként frt 2.—, 3.—, 4.—, 5.— és frt 6.—.

Diana óv havi kötő nőknek, legjobb a világon, drbja frt 2.50.

Kimerítő árjegyzék zárt borítékban ingyen és bérmentve. Megrendeléseket pontosan és diszkrét eszközöl utánvét mellett vagy a pénz előleges beküldése után

J. REIF.

19—40

Bécs, Brandstätte 3.

1881-ben alapított hírneves higiéniai specialista cég.

ki a hirdetésre hivatkozik!

Elsőrendű
hazai gyártmány

Mégis csak legjobb
a mindenütt kap-
ható

Fiumei

Csokoládé

8—10

és

Cacao.